GALERIA**ANTONI**PINYOL

30 anys d'art contemporani i avantguardista

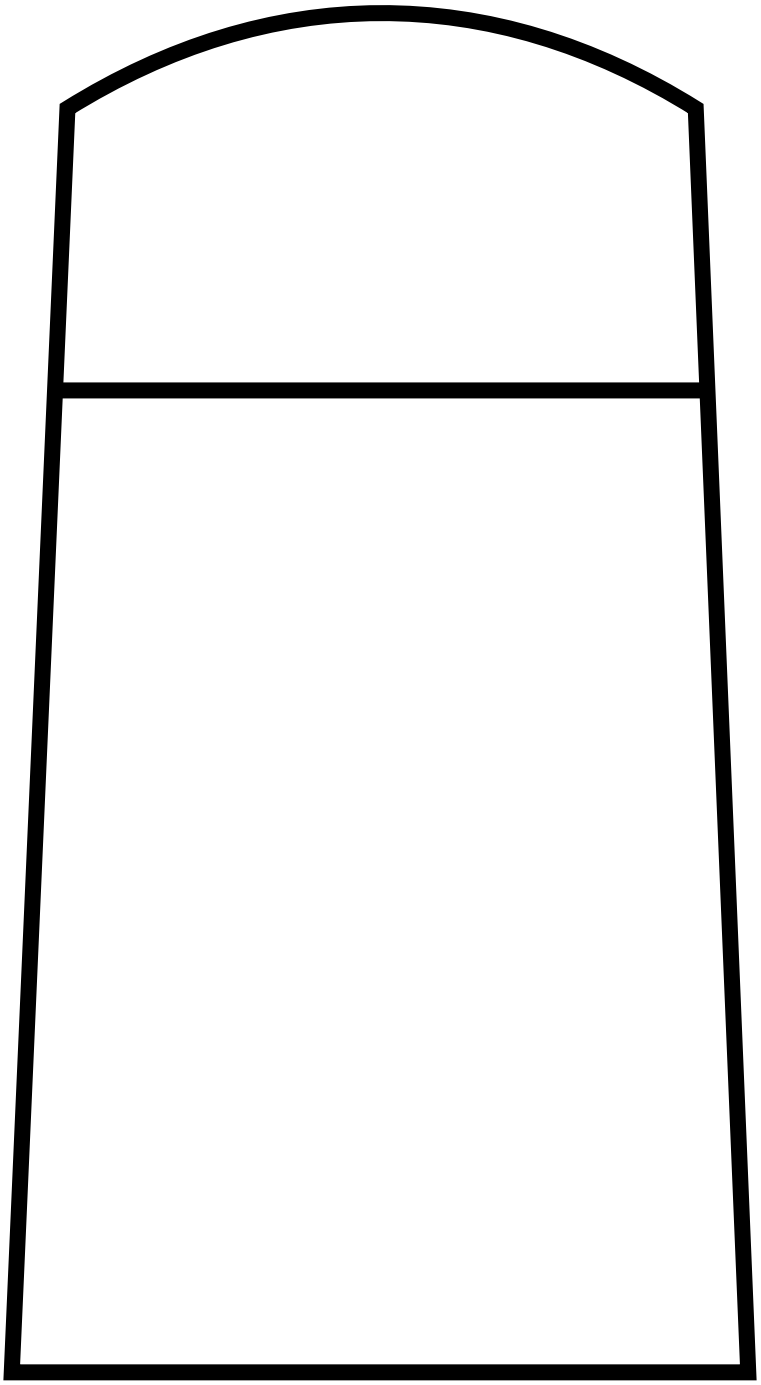

GALERIA**ANTONI**PINYOL

30 anys d'art contemporani i avantguardista

El relleu generacional

Han estat quasi trenta anys d'una activitat impagable.

Tot va començar en un local buit a la galeria "Telax", al carrer Doctor Vila-Seca de Reus. Fruit d'una promoció d'habitatges a "la sedera" -propietat dels avis paterns- i d'un gran amor per l'art i el col·leccionisme. I mes rere mes, sense parar ni tant sols amb la interrupció del canvi d'espai cap al centre de la ciutat, aprofitant la casa pairal, vam adequar els baixos per seguir amb l'activitat i canviar el nom per Galeria Antoni Pinyol.

Res de tot això hauria sigut possible sense l'ajuda i complicitat de la Dolors Blasi i la resta de la família.

És hora doncs, que aquell local buit, ara ple d'art fruit del treball diari que ha anat recollint al llarg del temps diverses sensibilitats dels artistes de tota la geografia nacional i internacional, es renovi i es disposi en un nou context, essent així la propera generació la que segueixi i gestioni aquest "tresor" i, si ho creuen convenient, ho elevin a la categoria de fundació.

Antoni Pinyol Cort
Director de la Galeria

Index

Ysabel Pinyol 6
Carme Puyol 7
Rafel Arasa 8
Josep Ma. Guinovart 9
Quim Torres 10
Cecilia Lobel 11
Assumpta Roses 12

2013

Eugeni Fabregat 16
Patrick Subirats 16
Sergi Marcos 17
Neus Colet 17
Francisco Aliseda 18
Lluis Barba 18
Exposició Marroc 19
Miren González 20
Joan Casals 20
Lucía Juan 21
Neus Roig 21
XXI Premi TELAX 22

2014

Rosa Torres 26
Dolors Manrubia 26
Manuel Alcalá 27
Albert Macaya 27
Mercè Elias 28
Anabel Jujol 28
Inma Saenz 29
César Azcárate 29
XXII Premi TELAX 30

2015

Mary Gumà 34
J. Castillo Casalderey 34
Rosa Torres 35
David Mayo 35
XXIII Premi TELAX 36

2016

Sonia Toneu 40
Vanesa Muñoz 40
Antoni Camarasa 41
Victor Mateo 41
Tilman Rösch 42
Carles Pujol 42
Zaloa Ipiña 43
José Manuel Albarrán 43
XXIV Premi TELAX 44

2017 2018 2019 2020

Pere Bellès 48
Mireia Cifuentes 48
Isadora Wilson 49
Conxa Bravo 49
+ Bayod Serafini
Reus Urbanart 2017 50
Vanessa Pey 52
Sònia Toneu
+Toni Cort 53
XXV Premi TELAX 54

Aureli Ruiz 58
Miguel Núñez 58
Manuel Alcalá 59
Victoria Hertel 59
Patrizia Lohan 60
XXVI Premi TELAX 62

Miquel Falgàs 66
María Mrntd 66
En veu baixa 67
Martí Rom 67
Claire van der Boog 68
Alsira Monforte 68
Mario Ollé 69
XXVII Premi TELAX 70

Fabià Claramunt 74
Ramon Cornadó 75
Juan Gil 76
Josep Piqué 77
Joan III 77
XXVIII Premi TELAX 78

L’ arquitectura influència al disseny, i aquest a les arts visuals i viceversa, sense oblidar la poesia que viu entre les tres i la música que les uneix

Avui fa 40 anys que el meu viatge va començar, dècades rodejada d’art i cultura gràcies al Toni i la Dolós, infinits viatges a museus, tallers d’artistes, galeries i museus arreu del món. Sempre en família, vaig desenvolupar aquesta afició per al col·leccionisme. Encara recordo el dia que vaig adquirir la meva primera obra d’art, deuria tenir uns quinze o setze anys, i després d’haver treballat tota la Setmana Santa i l’estiu com a recepcionista al càmping dels meus tiets vaig arraconar suficients diners per a comprar una obra gràfica intervinguda del artista basc Juan Ugalde aquell mateix hivern durant la tretzena edició de ARCO Madrid.

El 2020 ens ha demostrat que no sempre les coses són i seran de la manera que estem acostumats, entenem i hem vist fins ara.

Una nova pandèmia, el canvi climàtic, la política global, economies destruïdes, desigualtat social i racial, les restriccions de llibertat d’expressió, conflictes d’identitat i privacitat... són alguns dels exemples d’avui que fan que aquests moments siguin moments de canvi, canvis que es reflectiran en la cultura i les humanitats futures. Diuen que durant moments d’incertesa i desesperança és quan les ments creatives i innovadores han de seguir endavant per ajudar als demés a processar aquestes noves realitats, enfortir la societat i mantenir el progrés de les civilitzacions.

És en particular emocionant per a mi i per a la meva germana Cristina, amb la complicitat del nostre germà Joan, d’agafar la direcció artística de la Galeria Antoni Pinyol a Reus.

La nostra ciutat ha estat sempre un referent de futur i progrés, on il·lustres com Lluís Domènech i Montaner i industrials com Joaquim Navàs van creure en el poder innovador de la cultura local.

Creiem que no hi ha barreres entre disciplines de les arts liberals, creiem que les Arts no poden ser presentades o justificades de forma aïllada l’una de les altres, l’arquitectura influència al disseny, i aquest a les arts visuals i viceversa, sense oblidar la poesia que viu entre les tres i la música que les uneix.

El nostre focus estarà centrat en custodiar un espai per a presentar i reinventar la passió per les Arts. Un espai per a posar en perspectiva la tasca d’aquests darrers 30 anys de l’Antoni i la Dolos, creant noves converses al voltant de la col·lecció i tornar a la idea de l’antiguitat clàssica de les Arts unides per a aprendre de l’ahir, entendre l’avui i projectar el demà.

Ysabel Pinyol Blasi
Curadora i Arquitecte

30 anys 30

L'impuls creatiu és inherent al ser humà. Tota manifestació artística és una forma de comunicar i de cercar un interlocutor visual que li doni sentit amb el seu esguard actiu. La interrelació entre artista-obra-públic és necessària en tant que l'art ha de ser conegut, valorat, i per tal que esdevingui expressió, acció i agent cultural transformador i, molts cops, crític i revolucionari.

I en aquesta cadena comunicativa, les galeries d'art són una baula imprescindible, el pont de contacte entre artista i públic-espectador. Aquesta funció mediadora essencial és la que ha exercit la Galeria Antoni Pinyol en els darrers 30 anys.

La Galeria es va obrir amb aquesta vocació, i també amb la voluntat d'omplir un buit existent a Reus en aquell any 1992. Si bé és cert que hi havien diverses sales d'exposicions a la ciutat, també és cert que tenien un caire diferent a aquell que volien afrontar Antoni Pinyol i Dolors Blasi a la Galeria TELAX, com s'anomenava en un principi la primera seu. Perquè la seva aposta, adés i ara, s'adreça a oferir un espai a l'art més innovador, als artistes joves que obren camins, als emergents o als que tenen una trajectòria consolidada, amb el nexe comú que treballen amb nous llenguatges artístics, amb innovadors formats i suports, i, a voltes, allunyats de fórmules convencionals i abocats a l'acció o a la perfomance.

No debades, en diverses ocasions, la Galeria Pinyol ha sortit al carrer. El darrer cop, amb el projecte Reus Urban Art executat amb èxit dins el marc de la Capitalitat de la Cultura Catalana que va tenir lloc a Reus el 2017, amb un itinerari d'intervencions artístiques pel centre de la ciutat per part de 40 artistes. Un fet que venia a reconèixer que més enllà de les galeries, els espais urbans poden exhibir manifestacions artístiques que romanen com a patrimoni ciutadà.

L'Antoni i la Dolors van abordar aquella aventura que ha arribat als 30 anys com una forma d'entendre i viure l'art. Obrir setmana darrera setmana la Galeria, convocar anualment el PREMI TELAX, muntar i desmuntar les exposicions, inauguracions, contactes, viatges, difusió, ... un reguitzell d'activitats que han incorporat a la seva vida amb una autoexigència constant que ha donat a la Galeria un gran prestigi i que els ha portat fins avui.

A més, ambdós han sabut inocular la seva passió per l'art als seus tres fills, Isabel, Joan i Cristina, tres esperits creatius que han assolit el repte d'agafar el relleu per a donar continuïtat a la Galeria per tal que segueixi sent espai obert, de trobada, de diàleg, de confrontació d'idees i conceptes artístics... La llavor ha caigut en terreny fèrtil.

Carme Puyol Torres
Historiadora i Arxivera

Testimoni de 30 anys de constància, perseverança i generositat.

La Galeria d'art Antoni Pinyol de Reus

Amb el nom de galeria d'art es coneix aquell establiment que te per objectiu la disposició i exposició al públic d'expressions artístiques, normalment arts visuals, com poden ser la pintura, l'escultura o el gravat, constituint un espai molt important en el circuit comercial de l'art.

En el cas de la Galeria Antoni Pinyol no ens podem quedar aquí. En travessar el llindar de la seva porta ens trobem amb uns valors que ultrapassen la tècnica del galerisme. Al llarg d'aquests trenta anys he tingut la immensa satisfacció de poder compartir la seva amistat i puc donar testimoni de tres grans valors que es respiren en aquella sala, inicialment ubicada a l'avinguda del Dr. Vilaseca, i uns anys més tard al carrer del Vidre, al cor de la ciutat. He trobat en el Toni i la Dolors constància, perseverança i generositat.

Constància, una virtut que no és massa comú, la fermesa en les resolucions, aquella actitud o predisposició d'ànim davant un propòsit; en el seu cas, fer front al desafiament quotidià per tirar endavant una galeria d'art en el context d'una vida moderna que ofereix una multiplicitat de comoditats que asfixien el valor de l'esforç.

Ser constant porta implícit el fet d'enfrontar-se a incomptables dificultats, i lluitar per a què no ens vencin, que no ens treguin les ganes de tirar endavant fins aconseguir els propòsits perseguits. El treballar durant dies, mesos i anys en la cerca d'un objectiu, és una proesa.

Perseverança, aquella acció de mantenir-se constant en un projecte iniciat, encara que les circumstàncies siguin adverses. Perseverar també és sostenir-se per llarg temps. En el llarg del camí per mantenir viu el projecte d'una galeria d'art, la frustració és un dels pitjors enemics, que pot fer caure en la idea de que no val la pena continuar lluitant. Com deia Sèneca, el saber acceptar i afrontar les dificultats i transformar-les en noves energies és on hi ha el secret de l'èxit.
Generositat, aquella inclinació a donar i compartir per sobre de l'interès propi. Una virtut associada a l'altruisme.

La generositat del Toni i la Dolors la trobes a flor de pell, sempre disposats a ajudar desinteressadament, com ho han demostrat amb la llarga trajectòria dels Premis Telax d'Art Avantguardista, ajudant i promocionant artistes novells.

La generositat, dissortadament, en els temps actuals també és una virtut molt escassa, en una societat en la que prevalen l'afany de poder i de riquesa material. Però és que la generositat del Toni i la Dolors no està tan sols associada a allò material, està també en el lliurament d'un bé immaterial tan preuat, tan escadusser, com és el temps dedicat sense reserves als altres.

No puc fer altre cosa que rendir-me emocionat davant l'exemple altruista del Toni i la Dolors. Un exemple per a una societat millor.

Rafel Arasa
Advocat, consultor sènior

Visitar Exposicions

Les arts plàstiques sempre han despertat el meu interès i l'admiració pels artistes. Recordo que de ben jove, a la meva Tarragona nadiua, solia visitar la sala d'exposicions del Sindicato de Información y Turismo que hi havia a la Rambla. Allí admirava embadalit les obres que s'hi exposaven, majoritàriament bodegons i paisatges que contemplava detingudament intentant comprendre com havien estat elaborats. Algun artista en veurem més d'un cop a la sala i tant interessat, em preguntà amablement si m'agradava allò que veia. Un xic avergonyit assentia tot reprimint-me mil preguntes que de bon grat li hagués fet. Em ve al cap el nom de Miquel Tort Masgrau, un artista habitual en aquella sala que feia uns paisatges olotins que m'encisaven, i també l'aquarel·lista tarragoní Joan Baptista Plana.

Però cal afegir que alguns cops, sobre tot si era l'acte inaugural, em feien fora. No em costa pensar que la meva presència desentonava; deuria tenir dotze o tretze anys i no anava massa ben vestit, amb els meus pantalons curts i els genolls nafrats de jugar a futbol. Eren uns actes socials amb molta gent endiumenjada gaudint de "xamnpany i pastes" , admirant les obres penjades.

Durant molts anys vaig ser assidu visitant d'aquella sala d'exposicions, penso que era la única que hi havia llavors a Tarragona.

I tot plegat ve a tomb perquè penso ara que, en certa manera, avui encara hi ha persones que no gosen a entrar a les sales d'art a visitar les exposicions, i és que persisteix la idea que aquests llocs són reservats als "entesos", i certament quelcom d'això deu succeir, doncs és ben freqüent que als actes inaugurals, quan s'aplega més públic, sovintegin les mateixes cares.

És notori que l'art ja fa temps que intenta obrir-se pas en la vida quotidiana i galeries, museus i tota mena d'entitats i organismes implicats fan esforços per apropar-lo al gran públic, intentant superar aquesta invisible barrera que impedeix una afluència molt més nodrida a tota mena d'espais dedicats al art.

Als artistes els és fonamental fer exposicions, la forma més directa i efectiva de mostrar el seu treball, de sotmetre's al judici del públic, de la crítica, sense això la feina creativa té ben poc sentit. No conec cap artista que faci la seva obra per gaudir-ne ell tan sols. L'artista necessita transcendir l'àmbit del seu estudi i per això les sales d'exposició, les galeries li són necessàries. D'altra banda el galerista amb la seva intermediació apropa l'obra al públic, la difon i li dona visibilitat, aspectes imprescindibles per a accedir en bones condicions al mercat de l'art, òbviament també imprescindible per a qualsevol artista.

Sortosament ja es cosa del passat aquell aire solemne amb llargs i avorrits discursos protocol·laris, avui tot és més planer i més proper i quan s'inaugura una exposició és una ocasió immillorable per apropar-se a veure art i poder interactuar amb l'artista i amb el galerista que de molt bon grat us donaran tota mena d'explicacions i, si més no, de ben segur que en resultarà una experiència enriquidora.

Josep Ma. Guinovart
Dinamitzador cultural

Una galeria inusual

És un fet curiós que, a Reus, una ciutat que s'ha valorat sempre com a culturalment avançada i que arribà a esdevenir un dels punts de referència per a l'art contemporani durant els anys 80 i 90 -gràcies, principalment, a l'activitat que van dur a terme el Centre de Lectura, les galeries i l'IMAC- ha passat l'última dècada en una certa precarietat en que un dels pocs espais on s'han pogut veure regularment propostes trencadores i actuals ha estat la Galeria Antoni Pinyol, un lloc que, tot i estar inevitablement relacionat amb la mercantilització de l'art per la seva condició de galeria, s'ha convertit en un punt de referència cultural per a la ciutat, degut a tenir com a prioritat inamovible un fort compromís amb la promoció i el gaudi de l'art contemporani.

Els premis Telax han estat una constant en la seva tasca, per a descobrir nous artistes i tendències i, fins i tot, apreciar una evolució en aquests, la qual ens sembla portar cada cop més endins d'allò que els teòrics de finals del segle passat van intentar definir com a post-modernitat, caracteritzada per una lliure hibridació d'estils i tècniques i la destrucció de les barreres entre les, anteriorment anomenades, cultures altes i populars. És aquest el cas d'artistes premiats com Miquel Falgàs, i la seva obra centrada en el grafitti, Alsira Monforte, amb unes instal·lacions que reflexionen sobre els records des d'una perspectiva contemporània però amb una estètica més aviat romàntica i simbolista, les noves tecnologies que utilitza David Mayo o, els collages de Juan Gil Segovia, per posar-ne alguns exemples.

A més de les exposicions habituals, però, el passat 2017 es va dur a terme un gran esdeveniment, el Reus Urban Art -en el que vaig tenir el plaer de treballar-hi-, i que va acabar de posar en relleu la passió de la galeria per apropar, de manera desinteressada, l'art més actual a la societat, en un projecte en el que van participar, gairebé igualitàriament, artistes consolidats, d'altres en ple desenvolupament de la seva carrera i, fins i tot, d'emergents, creant obres per a llocs específics al carrer, generant diversos discursos cap a persones que, potser, no havien entrat gairebé mai en una exposició i esvaint, així, la concepció elitista de l'art contemporani.

Tot plegat, la Galeria Antoni Pinyol és una galeria inusual com a tal, per la seva actitud, que té com a objectiu principal el benefici cultural comú. És una sort tenir a la nostra ciutat llocs que aposten fermament per una línia actual, com n'és també la del Centre de Lectura, però és preocupant pensar que aquestes dues institucions privades, almenys en la darrera dècada, han fet més per l'art contemporani que els seus propis museus i institucions públiques, uns espais que ens toca reclamar com a ciutadans. No obstant, ara toca agrair a l'Antoni i la Dolós la bona labor que han dut a terme durant 28 anys i esperar que encara ens quedin molts anys més per gaudir-ne.

Quim Torres
Historiador de l'art i comisari.

Una clara funció social

Apreciats Antoni Pinyol i Dolors Blasi, moltes gràcies per convidar-me a participar i a compartir amb el vostre públic i els vostres amics unes paraules sobre el que ha sigut la trajectòria de la galeria i la vostra passió durant pràcticament tres dècades.

El galerisme és una professió que, sens dubte, parteix d'una gran vocació i d'un respecte profund per l'art i la cultura. De fet, com explicàveu al catàleg commemoratiu dels 20 anys de la galeria publicat al 2012, el vostre recorregut te una funció econòmica però també ha destacat per una clara funció social.

Com a defensores del diàleg i de les idees que els artistes plantegen, les galeries tenim la responsabilitat i el plaer de fer de intermediàries entre els artistes i el gran públic, els col·leccionistes i les institucions. De fet, un dels nostres objectius es assegurar-nos de que les idees dels artistes arribin no nomes a les parets dels col·leccionistes, sinó que també puguin transmetre continguts mes profunds, valors i reflexions que vagin mes enllà de l'estètica de la peça o del nom d'un artista.

Afortunadament, i gràcies a persones com vosaltres, que porteu a terme la professió del galerisme des del compromís, els artistes tenen l'oportunitat de confrontar les seves idees amb el públic, i en conseqüència, el pensament de la nostra societat te un espai mes per desenvolupar-se lliurement.

Gràcies de nou per la vostra feina, per educar la mirada de la gent i per fomentar el diàleg. Gràcies per oferir un espai obert al públic de qualitat, una sala comercial amb un programa expositiu que ha ajudat a difondre tant la cultura local com de diverses procedències. Gràcies per estimular a les noves generacions d'artistes a traves de la convocatòria anual Telax, recolzant, amb perseverança i rigor, el talent i la sensibilitat creativa.

En definitiva, gràcies amics per la vostra generositat.
Per molts anys!

Cecilia Lobel Sundqvist
Dir. de la galeria L&B de Barcelona

Obrir la galeria i oferir oportunitats als artistes emergents

27 anys, 27 Premis Telax

Té molt de mérit: 27 anys, l'un darrere l'altre, la Galería Antoni Pinyol ha organitzat un concurs que té per objectiu obrir la galeria i oferir oportunitats als artistes emergents. És un concurs adreçat a artistes d'àmbit internacional, tècnica lliure i, segons aclareixen les bases, "línea avantguardista". Les avantguardes queden lluny però l'objectiu és clar i es demostra a cada edició. La Galeria Telax es va crear l'any 1992 i a final de la primera temporada va convocar el Premi. Més tard, el nom de la sala es va canviar pel del propietari però s'ha conservat pel concurs. El premi sempre ha aconseguit molta participació, amb artistes diversos de moltes procedències.

No hi ha premi material, la recompensa és l'organització d'una exposició individual. Cada any hem pogut valorar la dimensió de l'artista o artistes guanyadors, enfrontats al repte d'omplir l'espai amb un conjunt coherent i a encarar-se en solitari amb el públic d'una sala d'art. Els galeristes em diuen que sempre tenen una sorpresa, al moment de conèixer artistes, generalment joves, que, com un corrent d'aire frec, arriben amb dossiers i obres, propostes inesperades i projectes personals.

Cal dir que la continuïtat del premi penja de la galeria i de la seva trajectòria. Amb una línia poc ortodoxa, la sala, com el premi, ha estat un espai accessible pels artistes del territori i també ha portat artistes andalusos, bascos, mallorquins, alemanys, britànics, etc. Quan a les tendències, s'ha vist clarament, al llarg dels anys, una certa predilecció de l'Antoni Pinyol per la pintura abstracta, geomètrica o expressionista i la seva fascinació pel color negre. "Mami que será lo que tiene el negro", va ser una de les millors exposicions que hi hem vist, feta principalment amb peces de la seva col·lecció particular, naturalment amb obres on predominava l'abstracció i el color negre.

Aquest any, al Premi Telax s'ha presentat molta pintura; potser els artistes joves tornen a trobar-li el gust a jugar amb el suport, el pinzell i el color?

Justament ha guanyat el premi de pintura un jove artista reusenc: Fabià Claramunt, amb una tela coberta per un gran camp de color negre, limitat per una zona de verd i confrontada a una petita peça colorista que la dota d'un plantejament conceptual convincent. Ha captivat el jurat i ara esperem veure si ens presenta un discurs implacable que ompli tota la sala. S'han distingit també, una fotografia de Ramon Cornadó on quatre fanals marquen coordenades espacials en un "no lloc" perifèric. Claire van der Boog amb una pintura geomètrica, la perspectiva d'una habitació desconstruïda, sobre planxes de metacrilat superposades que creen un efecte de profunditat real. Finalment, citem Alsira Monforte i la seva instal.lació romàntica amb objectes sensibilitzats com a símbols domèstics i de memòria.

Reus és una ciutat molt comercial però no hi ha una tradició forta de comprar art, ni de part de les institucions publiques, ni de les privades, ni de particulars. En aquest context, una galeria d'art contemporani que es manté oberta durant prop de trenta anys, és notícia.

Assumpta Roses
Crítica d'Art

2013

Eugeni Fabregat
Patrick Subirats
Sergi Marcos
Neus Colet
Francisco Aliseda
Lluis Barba
Exposició Marroc
Miren González
Joan Casals
Lucía Juan
Neus Roig
XXI Premi TELAX

Eugeni Fabregat

GENER 2013

XX
PREMI TELAX

"La matèria poètica"

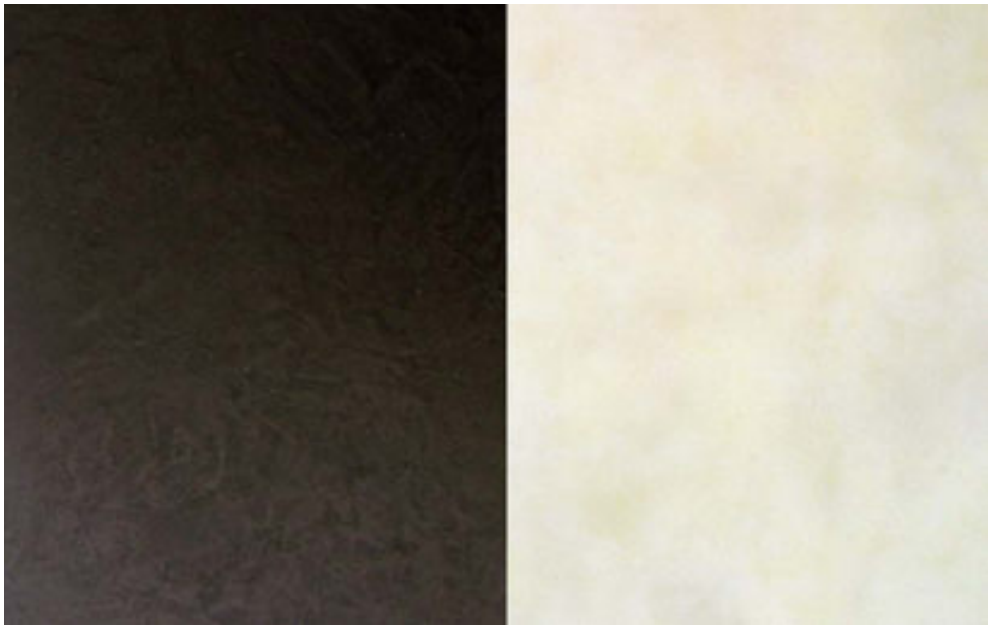

XX
PREMI TELAX
accèssit

"Les flors de camp no volen test"

Patrick Subirats

FEBRER 2013

“Passeig per l’efímer”

Sergi Marcos

MARÇ 2013

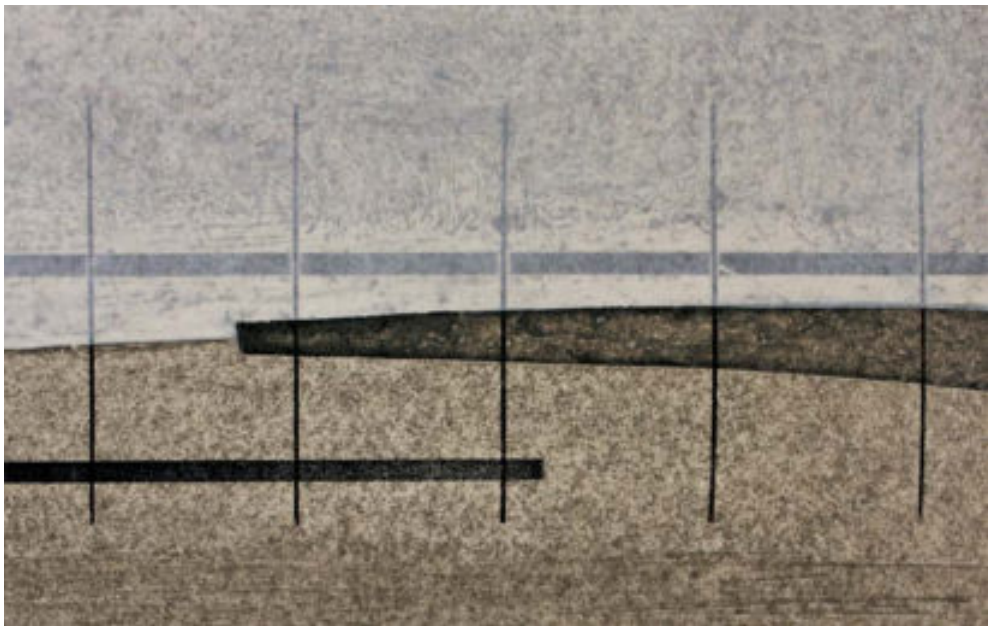

Neus Colet

ABRIL 2013

“Espais oberts”

Francisco Aliseda

MAIG 2013

"El bosque"
(2007-2013)

Lluis Barba

JUNY 2013

"La reinterpretació
de la Vicaria"

Exposició Marroc

JUNY 2013

Mahi **BINEBINE** | Mustapha **BOUJEMAOUI** | Omar **BOURAGBA** | Hassan **BOURKIA** | Martin **CARRAL**

Khalid **EL BEKAY** | Tibari **KANTOUR** | Mohamed **RACHDI** | Abderrahmane **RAHOULE** | Charlotte **REINE**

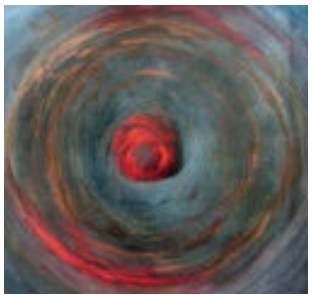

"1000 SOBRE PAPER"

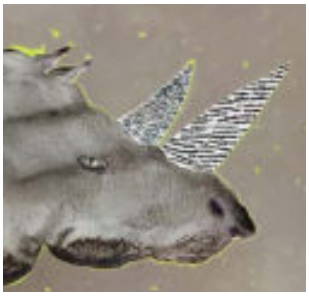

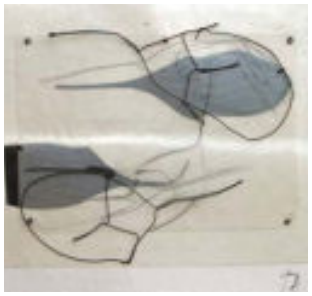

Miren González

SETEMBRE 2013

XXI
PREMI TELAX
accèssit

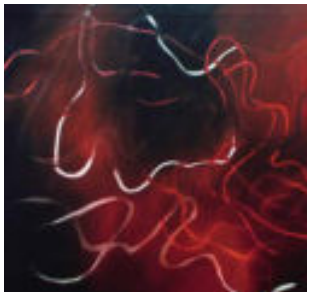

"Universos muts"

Joan Casals

SETEMBRE 2013

Lucía Juan

NOVEMBRE 2013

XXI
PREMI TELAX

"Les ferides del taller, procés de treball"

Neus Roig

DESEMBRE 2013

XXI Premi TELAX

Jurat

Anna Figueras
Museóloga

Rosa Cabré
Col.leccionista

Rufino Mesa
Doctor per la U.B. en Arts Plàstiques

Antoni Pinyol
Director de la Galeria

Rafel Arasa / Secretari

Seleccionats

Núria Guinovart
"Capaç"

Ana Gil
"(En) marcadas II"

Pau Carbonell
"Arquitectura deconstruida"

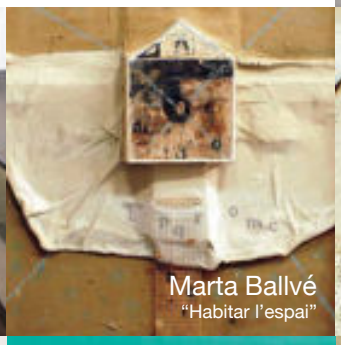
Marta Ballvé
"Habitar l'espai"

Santi Moratò
"Dibuixant un crit"

Rosalia Pomés
"Cau la neu"

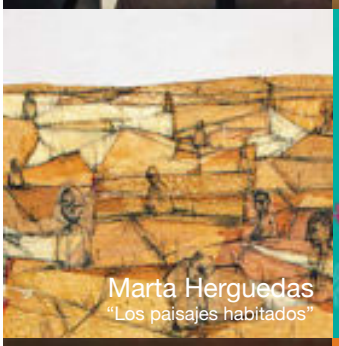
Marta Herguedas
"Los paisajes habitados"

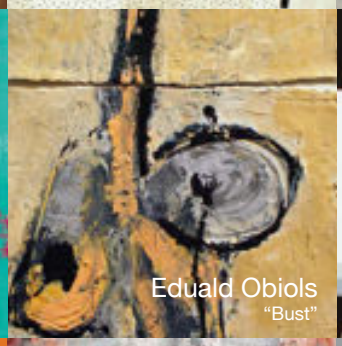
Eduald Obiols
"Bust"

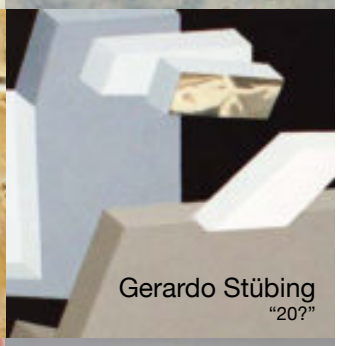
Gerardo Stübing
"20?"

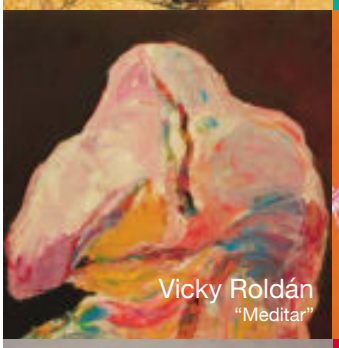
Vicky Roldán
"Meditar"

Susana Do Santos
"Canto y recompuso mi carne"

Mónica Trastoy
"Cuadrado inscrito"

RaúlPaxarín
"#4"

Dolors Manrubia
"4SU 20.10"

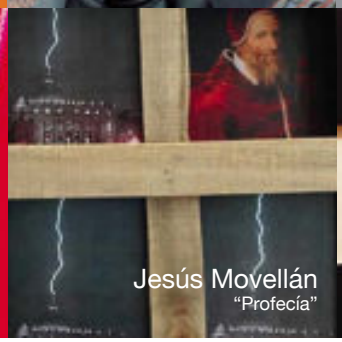
Jesús Movellán
"Profecía"

Tatiana Muñoz
"ST"

2014

Rosa Torres
Dolors Manrubia
Manuel Alcalá
Albert Macaya
Mercè Elias
Anabel Jujol
Inma Saenz
César Azcárate
XXII Premi TELAX

Rosa Torres

GENER 2014

"La força del color"

Dolors Manrubia

FEBRER 2014

"Entre el temps i l'espai"

Manuel Alcalá

MARÇ 2014

"Ilusiones cinéticas"

Albert Macaya

ABRIL 2014

"Troposferes"

Mercè Elias

MAIG 2014

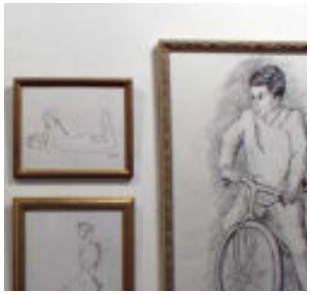

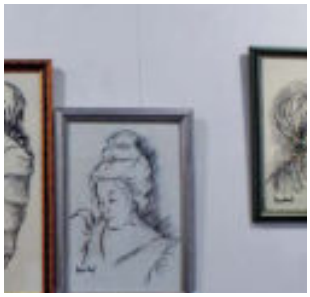

Anabel Jujol

JUNY 2014

"Un mundo extraño"

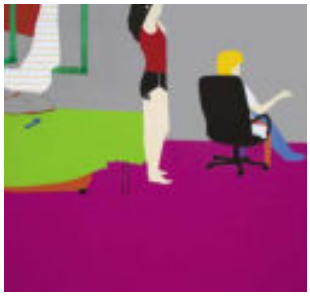

Inma Saenz

OCTUBRE 2014

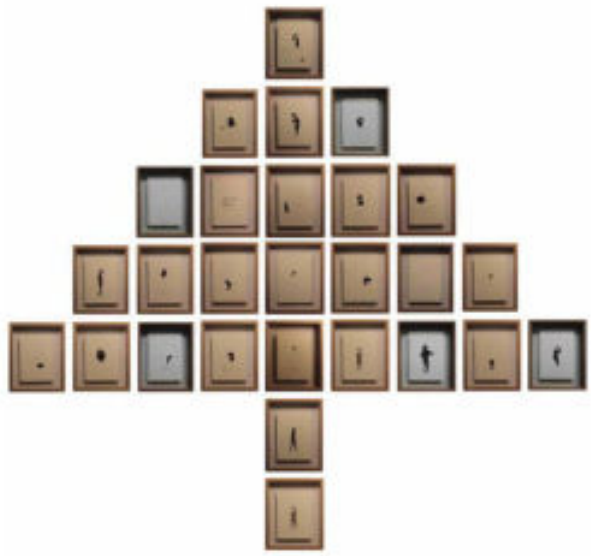

XXII
PREMI TELAX
accèssit

"Chica conoce a chico (2011-2013)"

César Azcárate

NOVEMBRE 2014

XXII
PREMI TELAX
accèssit

"Imaginary spaces (2014)"

XXII Premi TELAX

Inma Sáenz

"Buenos días, señor ratoncito"
accèssit

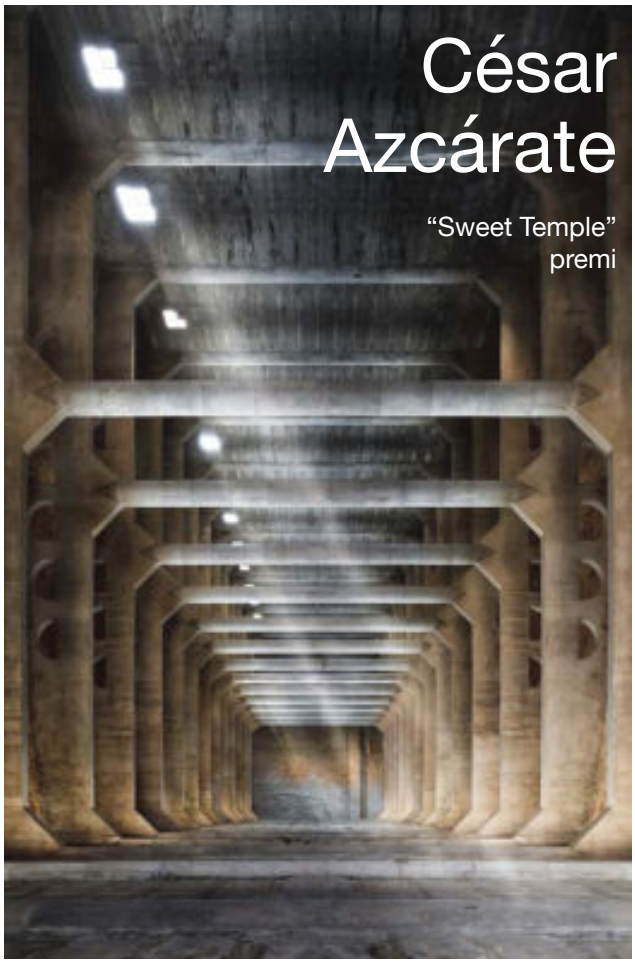

César Azcárate

"Sweet Temple"
premi

Jurat

Ester Ferrando
Llicenciada en Arts Plàstiques per la U.B.

Cèlia del Diego
Crítica d'art

Juan Manuel Zaguirre
Arquitecte per la E.T.S.A.B.

Xavier Filella
President Centre Lectura de Reus

Antoni Pinyol
Director de la Galeria

Rafel Arasa / Secretari

Seleccionats

Víctor Solanas
"Neither VII"

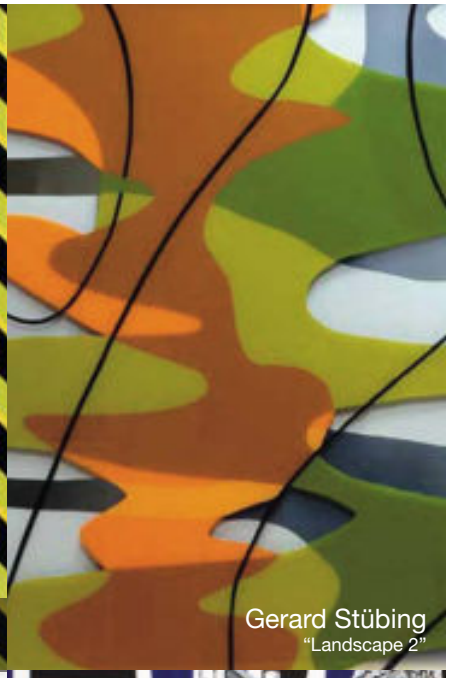

Gerard Stübing
"Landscape 2"

Merche Pereira
"Blanc sobre blanc"

Tatiana Muñoz
"ST"

Arturo Doñate
"The End"

Marta Ballvé
"Identidades"

Sergi Clavé
"I Want more"

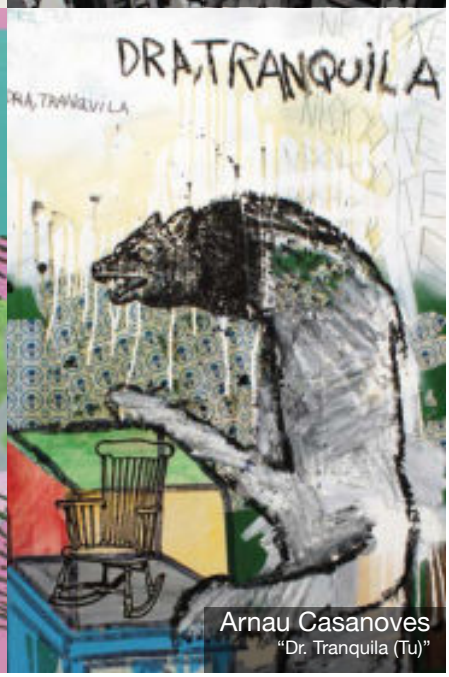

Arnau Casanoves
"Dr. Tranquila (Tu)"

2015

Mary Gumà
J. Castillo Casalderey
Rosa Torres
David Mayo
XXIII Premi TELAX

Mary Gumà

GENER 2015

"Personatges de Reus"

J.Castillo Casalderey

ABRIL 2015

"Arquitectures de Reus"

Rosa Torres

SETEMBRE 2015

XXIII
PREMI TELAX

"Los deseos abisales"

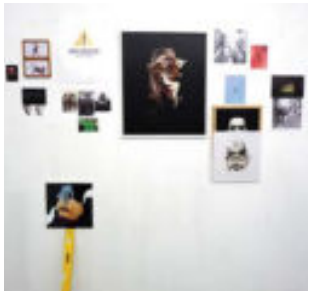

David Mayo

NOVEMBRE 2015

XXIII Premi TELAX

Jurat

Albert Macaya
Artista Visual

Ramon Sicart
Galerista

Isidre Guitart
Col.leccionista

Marta Magrinyà
Escriptora

Rosa Torres
Pintora

Antoni Pinyol
Director de la Galeria

Rafel Arasa / Secretari

Seleccionats

2016

Sonia Toneu
Vanesa Muñoz
Antoni Camarasa
Victor Mateo
Tilman Rösch
Carles Pujol
Zaloa Ipiña
José Manuel Albarrán
XXIV Premi TELAX

Sonia Toneu

GENER 2016

Vanesa Muñoz

FEBRER 2016

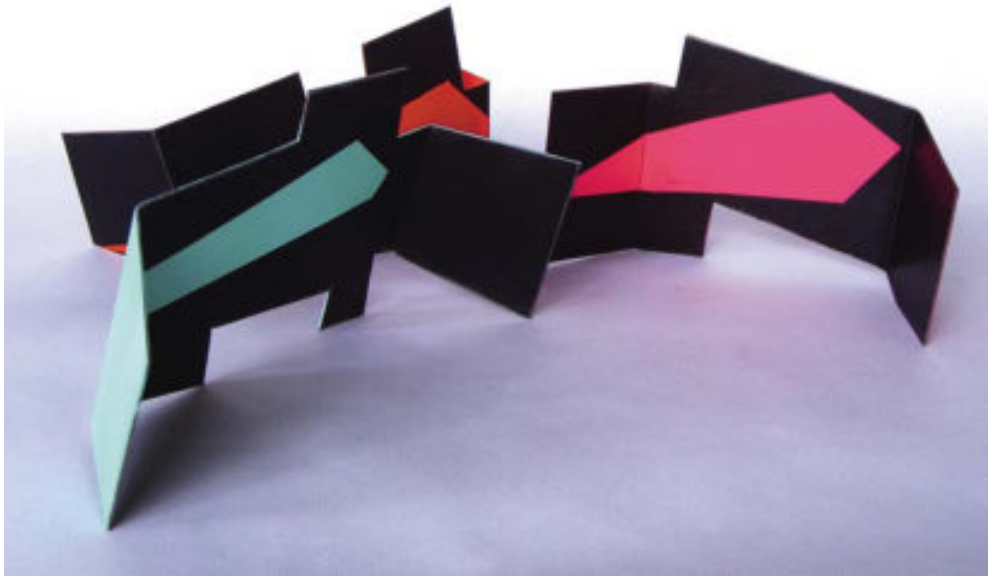

"Solid desire"

"Pintures i escultures"

Antoni Camarasa

MARÇ 2016

Victor Mateo

MAIG 2016

Tilman Rösch

JUNY 2016

"Aigua"

Carles Pujol

SETEMBRE 2016

"Logos"

Zaloa Ipiña

OCTUBRE 2016

"Invasió lumínica"

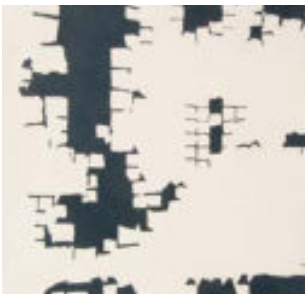

XXIV
PREMI TELAX
premi

STAGE BUILT
"Cartografía
de la memoria"

José Manuel Albarrán

NOVEMBRE 2016

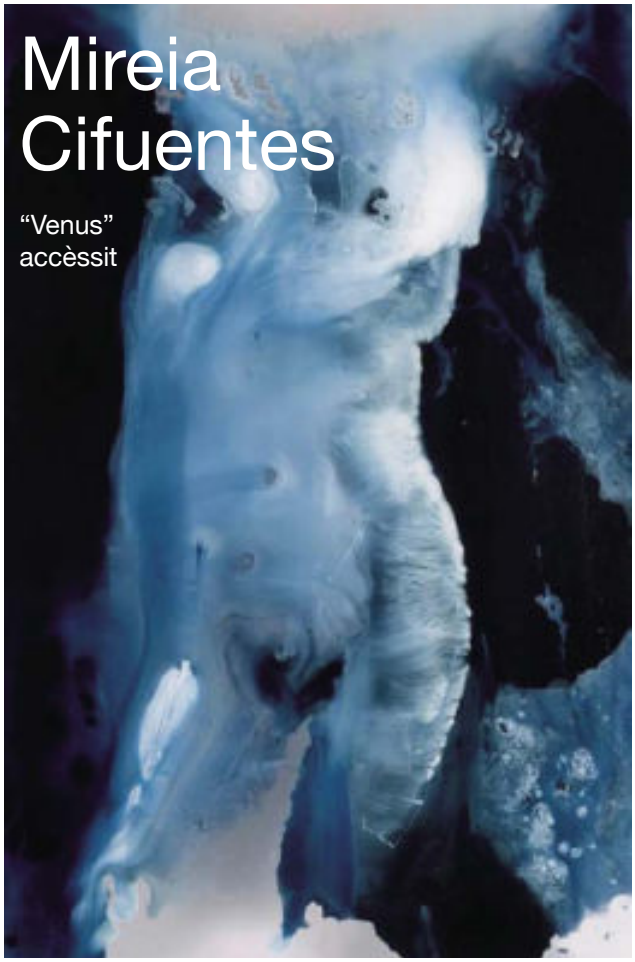

XXIV Premi TELAX

Jurat

Enric Oliva
Coleccionista i Economista

Francesc Magarolas
Arquitecte

Josep Ma Joan
Director del Museu del Juguet de Figueres

Josep Manel Rigat
Arquitecte

Montse Aguer
Directora del Museu de Figueres

Antoni Pinyol
Director de la Galeria

Rafel Arasa / Secretari

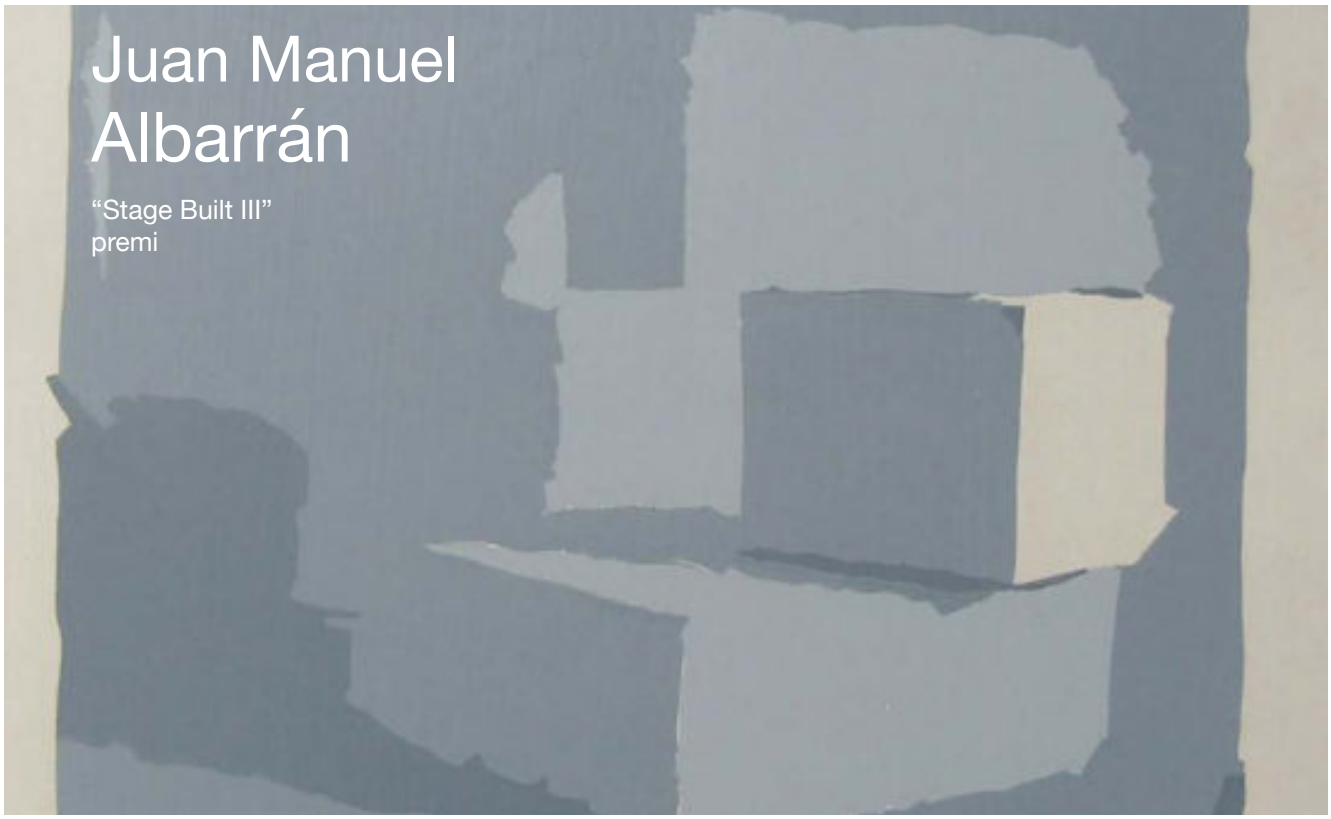

Seleccionats

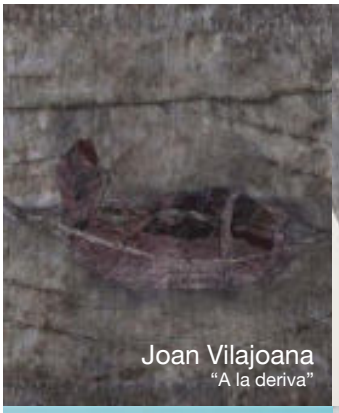
Joan Vilajoana
"A la deriva"

Jon Errazu
"Stones V"

Juan de la Rica
"Farsa 2"

Alba Milán
"Escarcha en los cristales"

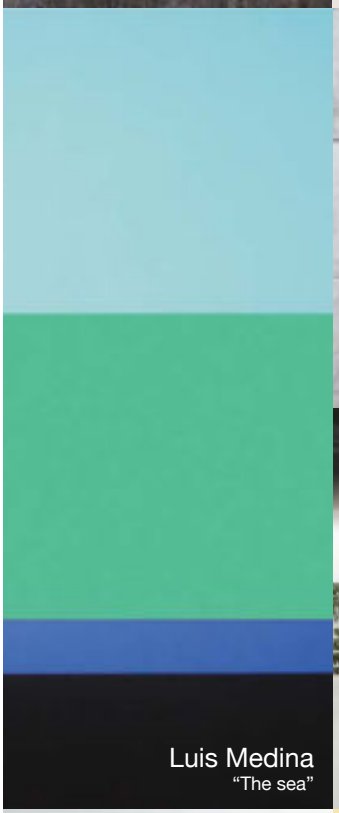
Luis Medina
"The sea"

Marta Ballvé
"Realitat compartida"

Manel Pedrol
"Quiero regresar pero mi hogar está en ruinas"

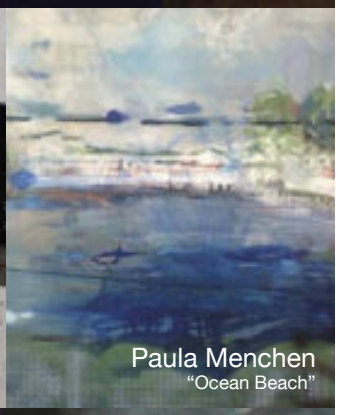
Paula Menchen
"Ocean Beach"

Zaloa Ipiña
"Invasión Lumínica"

Palmira G.Q.
"N-foque"

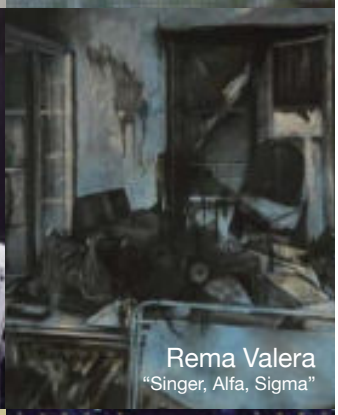
Rema Valera
"Singer, Alfa, Sigma"

Ines Schaikowski
"Los seis objetos"

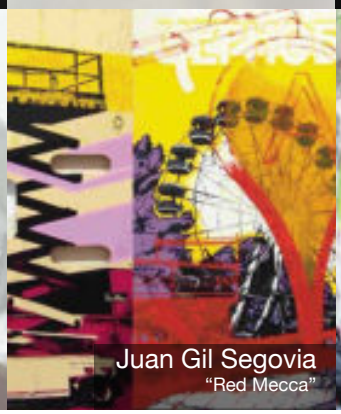
Juan Gil Segovia
"Red Mecca"

Rebeca Plana
"Fullsizerender"

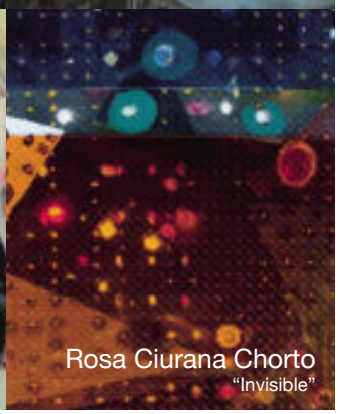
Rosa Ciurana Chorto
"Invisible"

2017

Pere Bellès
Mireia Cifuentes
Isadora Wilson
Conxa Bravo + Bayod Serafini
Vanessa Pey
Sònia Toneu + Toni Cort
Reus Urbanart 2017
XXV Premi TELAX

“Singulars”

Pere Bellès

GENER 2017

Mireia Cifuentes

FEBRER 2017

XXIV
PREMI TELAX
accèssit

“Radiografías del tiempo”

Isadora Wilson

MARÇ 2017

"Paseantes"

Conxa Bravo

ABRIL 2017

Bayod Serafini

ABRIL 2017

reus·urbAnArt·2017

2017 REUS
CAPITAL DE LA CULTURA CATALANA

ASSOCIACIÓ PRO ART CONTEMPORANI
TELAX

endesa

AJUNTAMENT DE REUS

A | A
ADVOCATS ARASA

MERK ART .COM

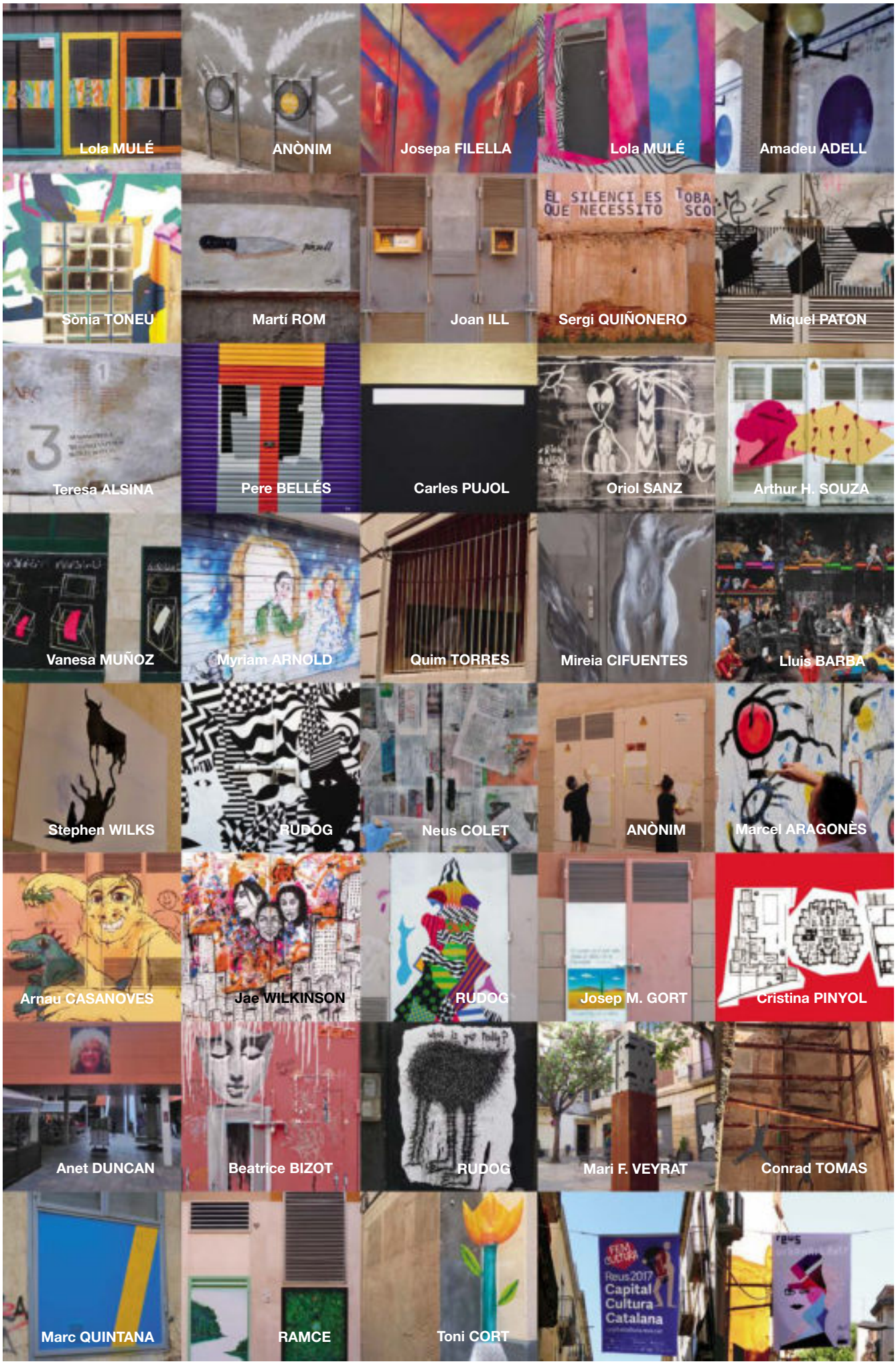
Lola MULÉ
ANÒNIM
Josepa FILELLA
Lola MULÉ
Amadeu ADELL
Sònia TONEU
Martí ROM
Joan ILL
EL SILENCI ES TOBA
QUE NECESSITO SCO
Sergi QUIÑONERO
Miquel PATON
Teresa ALSINA
Pere BELLÉS
Carles PUJOL
Oriol SANZ
Arthur H. SOUZA
Vanesa MUÑOZ
Myriam ARNOLD
Quim TORRES
Mireia CIFUENTES
Lluis BARBA
Stephen WILKS
RUDOG
Neus COLET
ANÒNIM
Marcel ARAGONÈS
Arnau CASANOVES
Jae WILKINSON
RUDOG
Josep M. GORT
Cristina PINYOL
Anet DUNCAN
Beatrice BIZOT
RUDOG
Mari F. VEYRAT
Conrad TOMAS
Marc QUINTANA
RAMCE
Toni CORT
Reus 2017
Capital
Cultura
Catalana

Vanessa Pey

OCTUBRE 2017

XXV
PREMI TELAX

"Uccello Trasgressore"

Sònia Toneu

DESEMBRE 2017

Toni Cort

DESEMBRE 2017

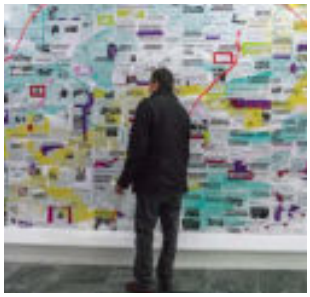

FAIR SATURDAY
"Defensar la justícia mitjançant l'art"

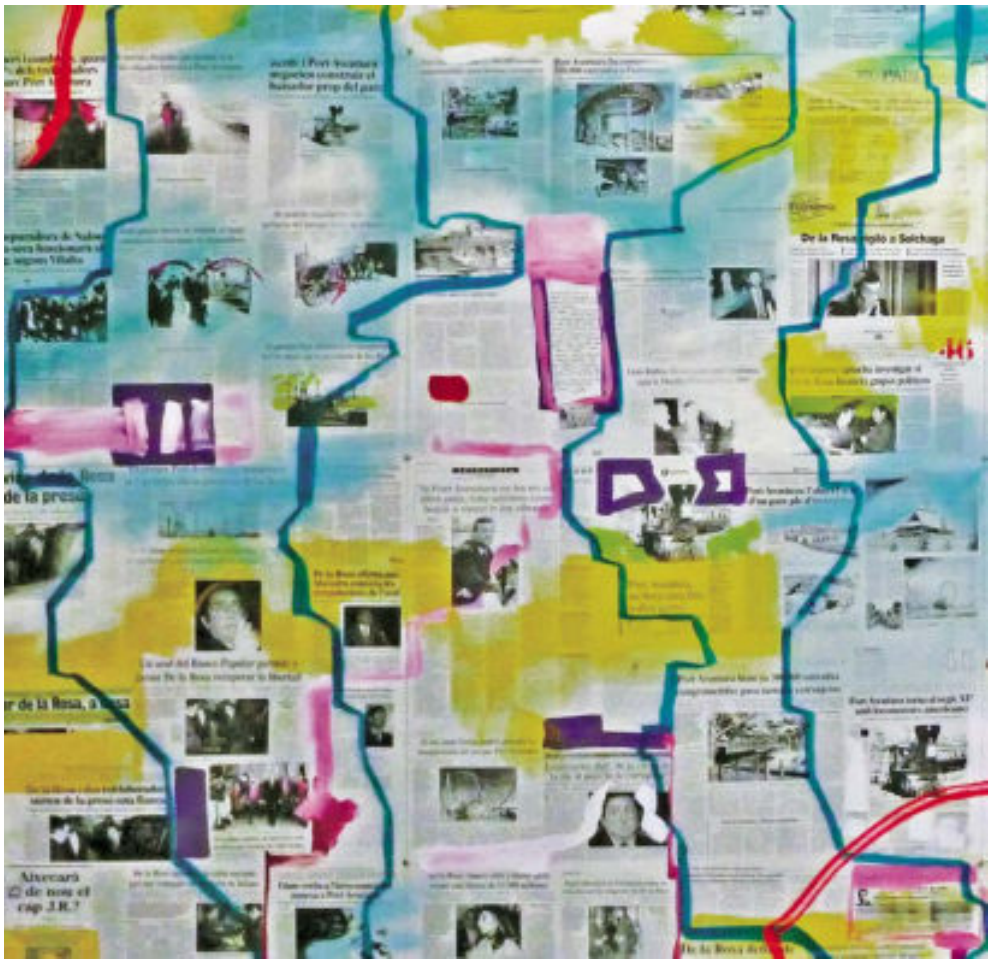

XXV Premi TELAX

Jurat

Cristina Pinyol
Arquitecte d’interiors i grafista

Joan Rom
Llicenciat en Belles Arts i Professor de l’escola Art i Disseny de Reus.

Noemí Rabassa
Doctora en Economia i Empresa i Professora de Màrqueting i Comunicació de la URV

Anton Brufau
Farmacèutic i Col.leccionista

Antoni Pinyol
Director de la Galeria

Rafel Arasa / Secretari

Seleccionats

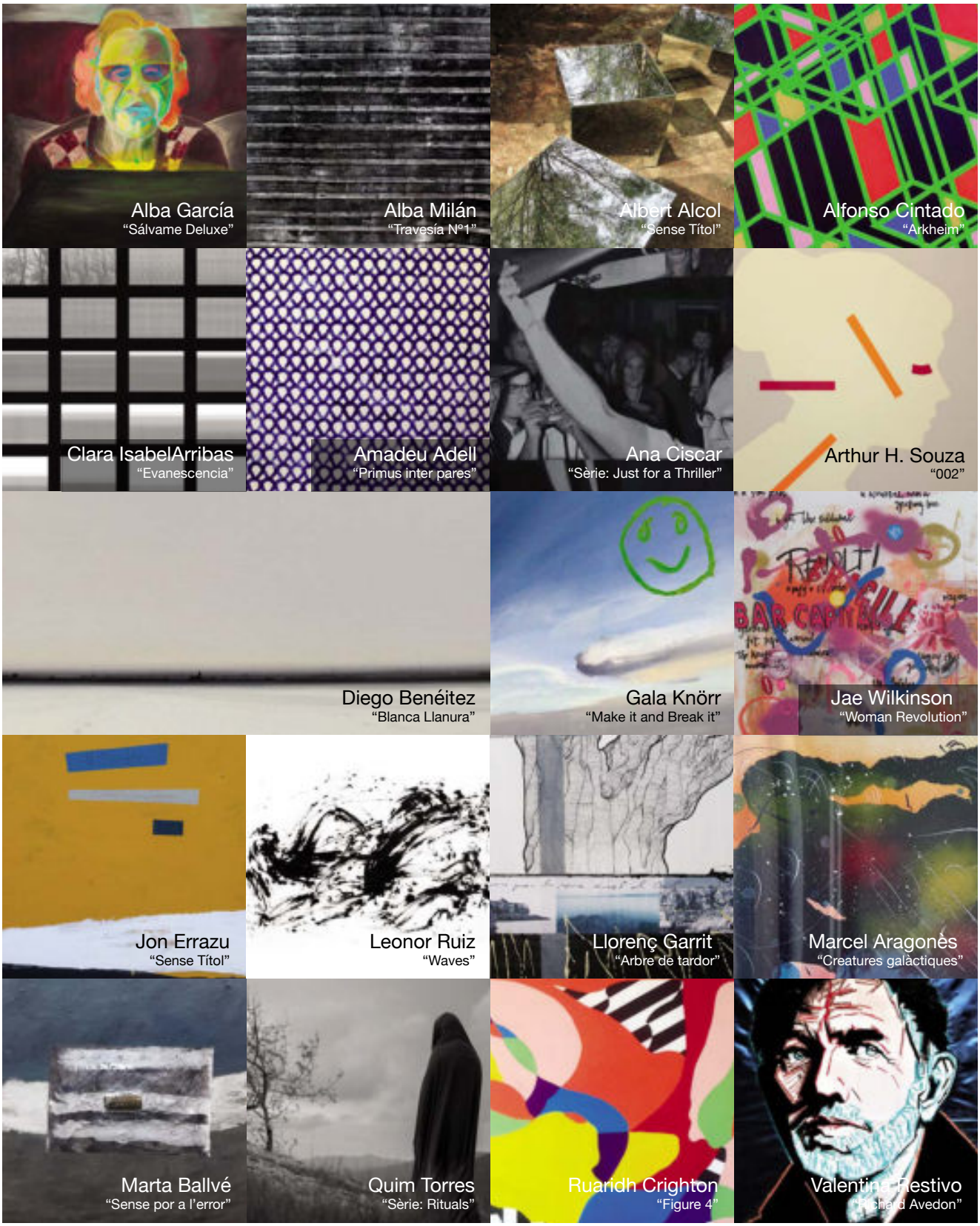

2018

Aureli Ruiz
Miguel Núñez
Manuel Alcalá
Victoria Hertel
Patrizia Lohan
XXVI Premi TELAX

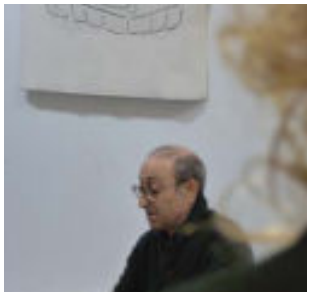

“Com sense jo:
sense jo”

Aureli Ruiz

ABRIL 2018

Miguel Núñez

MAIG 2018

XXV
PREMI TELAX

“Kind of wood”

Manuel Alcalá

SETEMBRE 2018

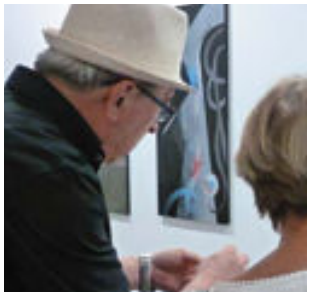

"Tot és matèria"

XXVI
PREMI TELAX
accèssit pintura

"Energeia"

Victoria Hertel

OCTUBRE 2018

Patrizia Lohan

NOVEMBRE 2018

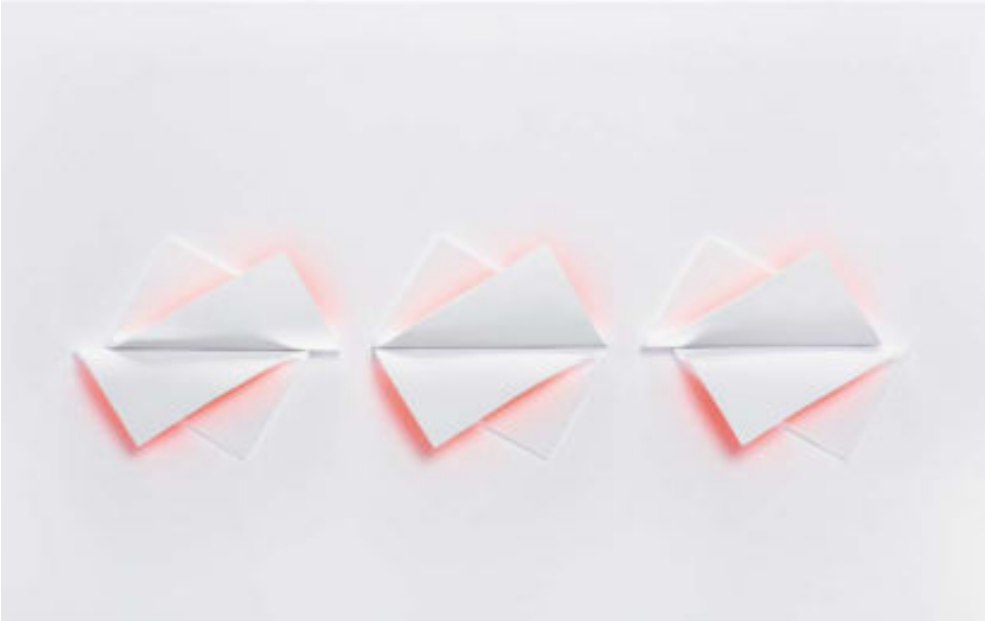

XXVI
PREMI TELAX
escultura

"Inside out"

XXVI Premi TELAX

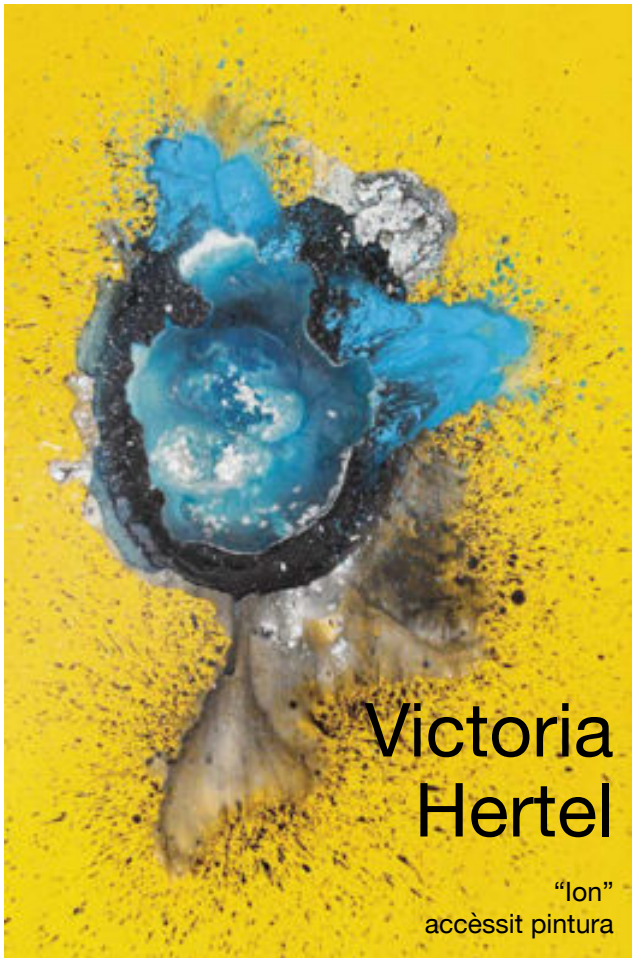

Victoria Hertel

"Ion"
accèssit pintura

Jurat

Aureli Ruiz
Artista Visual i Comissari Independent

Coia Domingo
Gestora Cultural

Alba Sotorra
Directora de cinema i Productora.

Fernando Llaurado
Empresari i Col.leccionista

Antoni Pinyol
Director de la Galeria

Rafel Arasa / Secretari

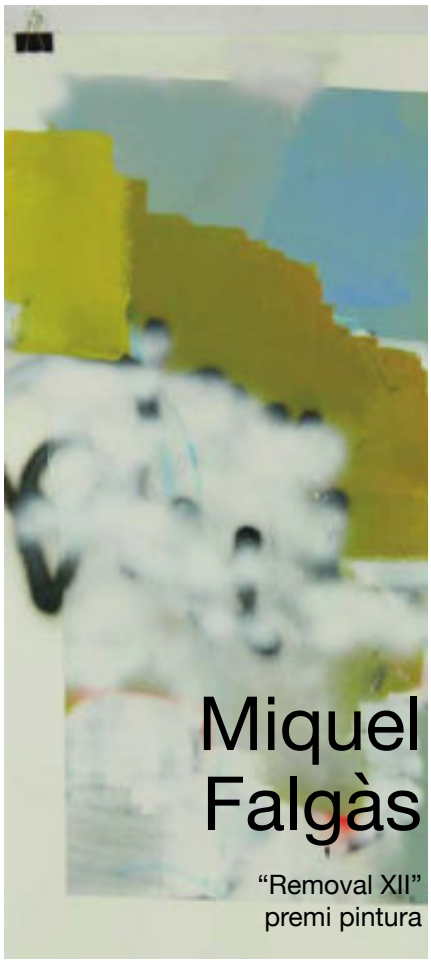

Miquel Falgàs

"Removal XII"
premi pintura

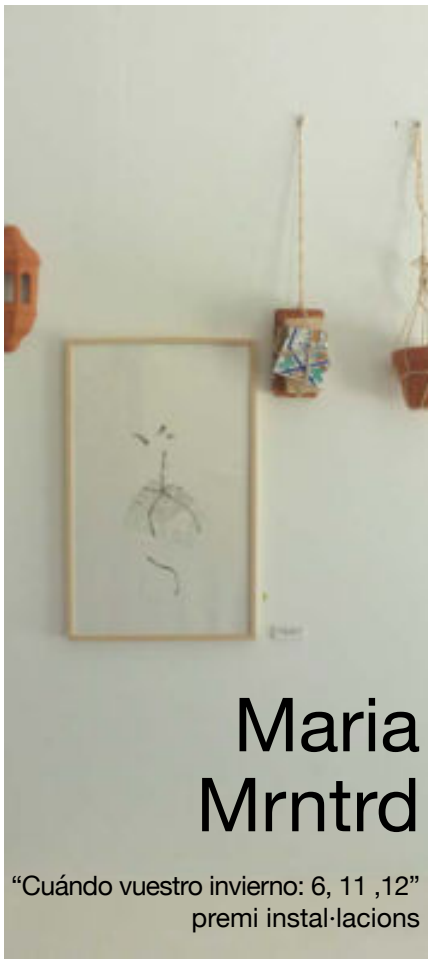

Maria Mrntrd

"Cuándo vuestro invierno: 6, 11 ,12"
premi instal·lacions

Patrizia Lohan

"Triángulos juntados"
premi escultura

Seleccionats

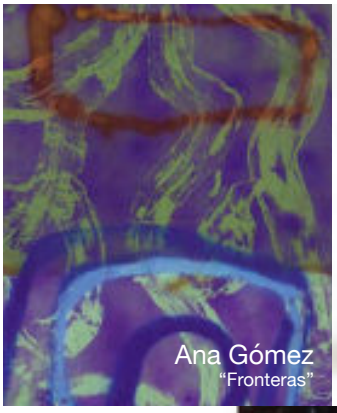
Ana Gómez
"Fronteras"

Anne Cecile Surga
"Black Hole"

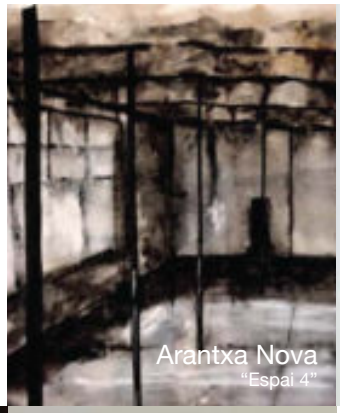
Arantxa Nova
"Espai 4"

Guillermo Ramírez
"Con doble vuelta"

Elena Maroto
"D.A.N.C.E! Control,"

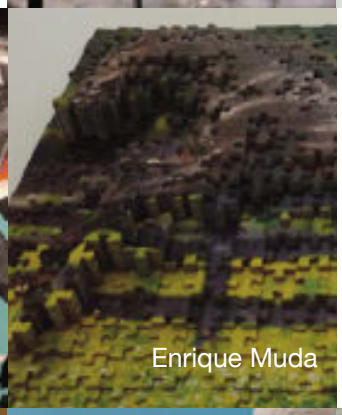
Enrique Muda

Ferran Vives
"Purple"

Quique Ortiz

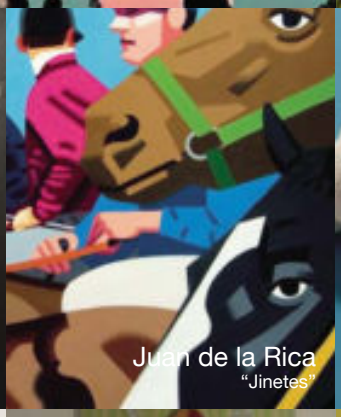
Juan de la Rica
"Jinetes"

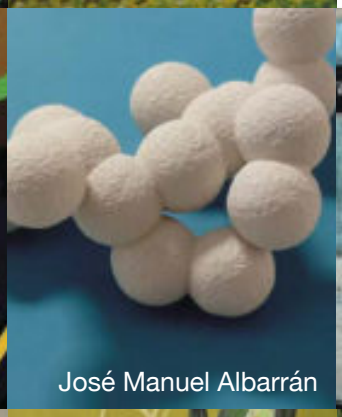
José Manuel Albarrán

Marta Ballvé
"Despendre la paraula"

Miquel Samitier
"Capsa del rey Casabú"

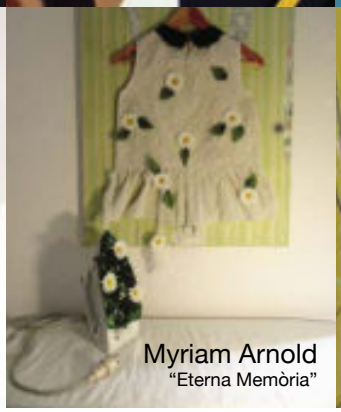
Myriam Arnold
"Eterna Memòria"

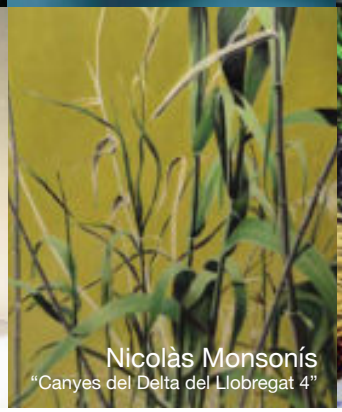
Nicolàs Monsonís
"Canyes del Delta del Llobregat 4"

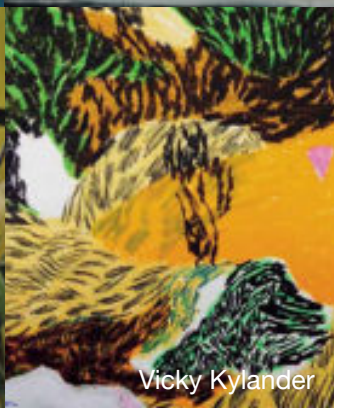
Vicky Kylander

2019

Miquel Falgàs
María Mrntd
En veu baixa
Martí Rom
Claire van der Boog
Alsira Monforte
Marius Ollé
XXVII Premi TELAX

XXVI
PREMI TELAX
premi pintura

"La peribilitat del nom"

Miquel Falgàs

GENER 2019

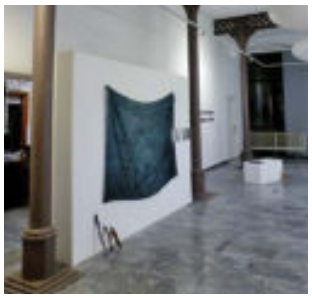

María Mrntrd

FEBRER 2019

XXVI
PREMI TELAX
premi escultura

"ulterior"

Pilar Montserrat

Montse Baqués

Dolors Puigdemont

Carme Malaret

Laura Baringo

MARÇ 2019

"En veu baixa"

Martí Rom

ABRIL 2019

"Bestiam"

Claire van de Boog

OCTUBRE 2019

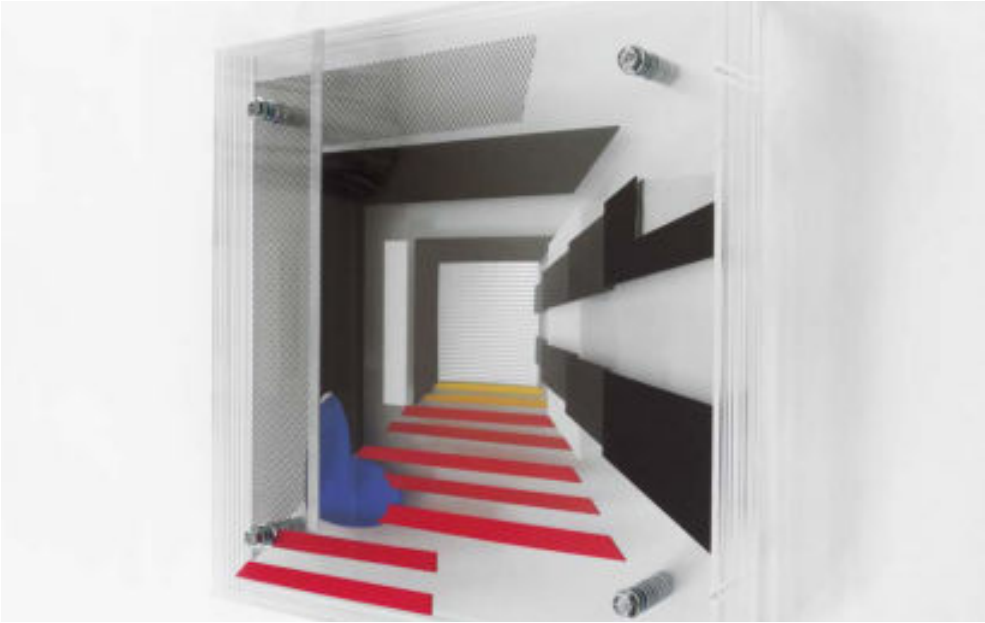

XXVII
PREMI TELAX
accèssit

"Espais en capes"

XXVII
PREMI TELAX
premi instal.lació

"Desvanes de la Infancia"

Alsira Monforte

NOVEMBRE 2019

Mario Ollé

DESEMBRE 2019

“El Gènova 90 x 9.000”

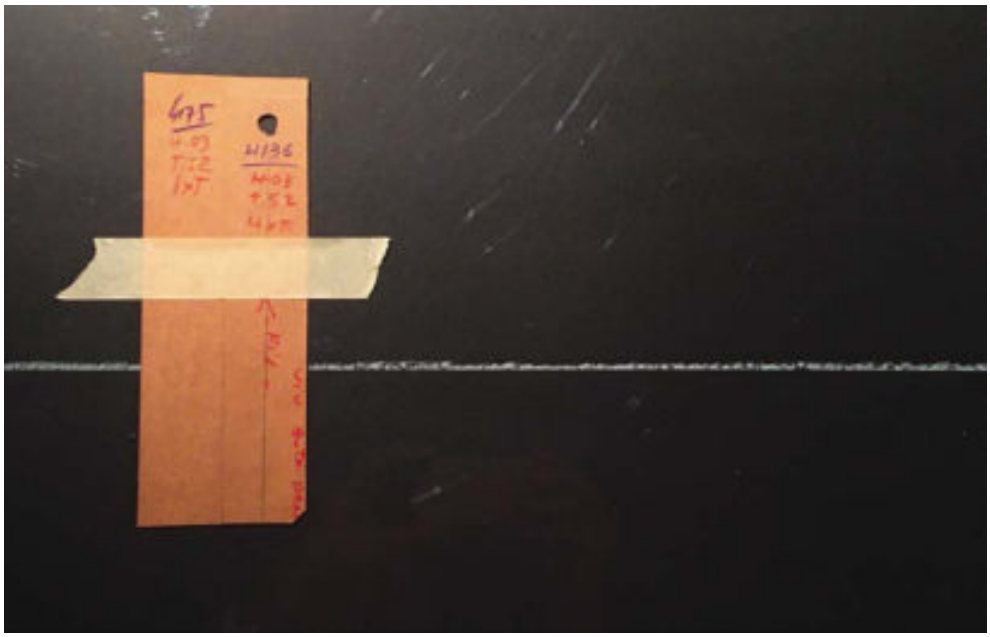

XXVII Premi TELAX

Jurat

Aureli Ruiz
Artista Visual i Comisari Independent

Maite Rabassa
Dissenyadora gràfica

Cecilia Lobel
Galerista

Joan Ill
Artista

Antoni Pinyol
Director de la Galeria

Rafel Arasa / Secretari

Alsira Monforte

"Desvanes de la infancia"
premi instal.lació

Fabià Claramunt

aisatge rosa i blau"
premi pintura

Ramon Cornadó

"Diàlegs callats"
premi fotografia

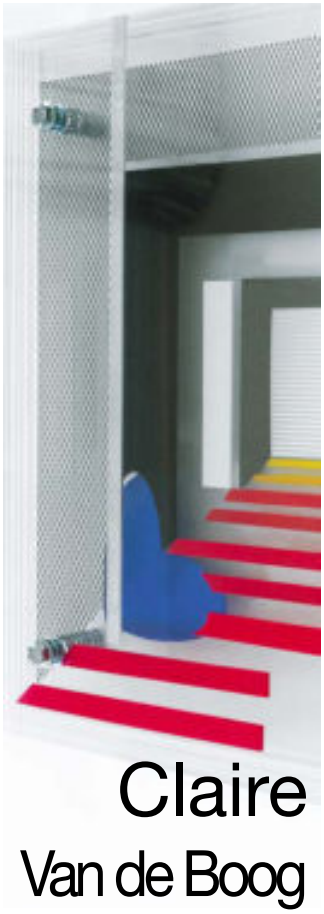

Claire Van de Boog

"View of a Room nº1"
accèssit

Seleccionats

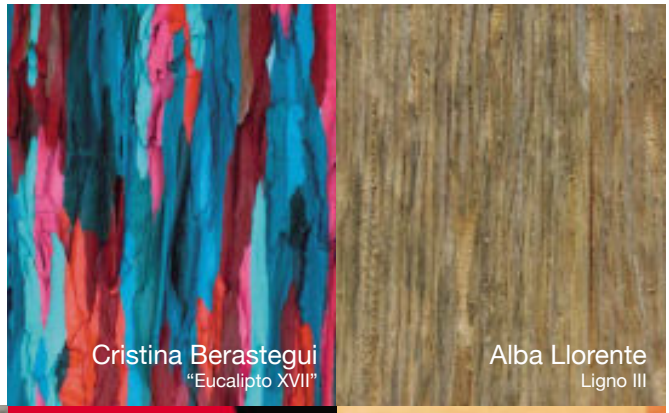
Cristina Berastegui
"Eucalipto XVII"

Alba Llorente
Ligno III

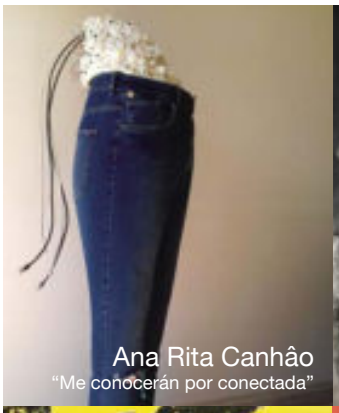
Ana Rita Canhâo
"Me conocerán por conectada"

Conrad Tomás
"Noche y Día"

Daniel Sánchez

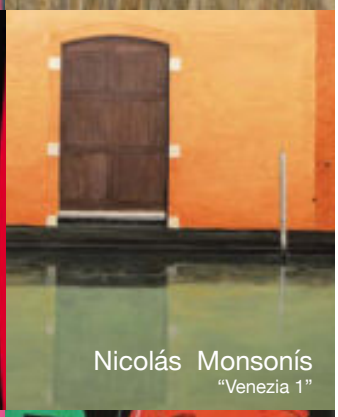
Nicolás Monsonís
"Venezia 1"

Sergi Viana

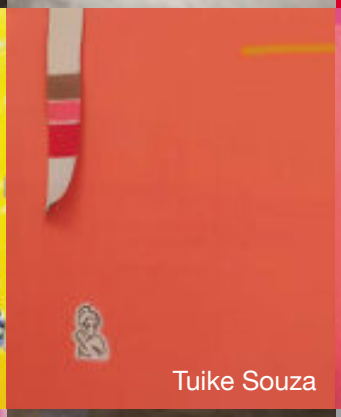
Tuike Souza

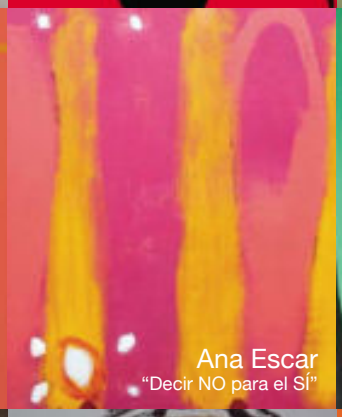
Ana Escar
"Decir NO para el SÍ"

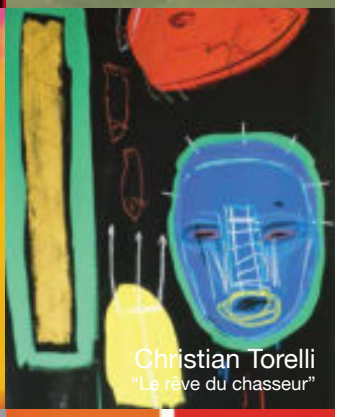
Christian Torelli
"Le rêve du chasseur"

Cristina Pacheco
"Poema Visual no 298 301,301"

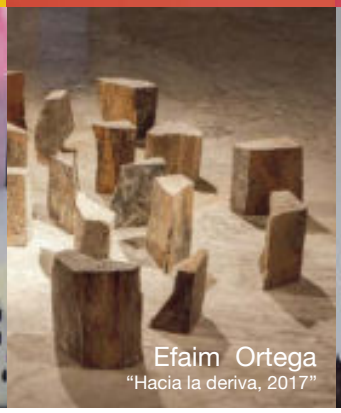
Efaim Ortega
"Hacia la deriva, 2017"

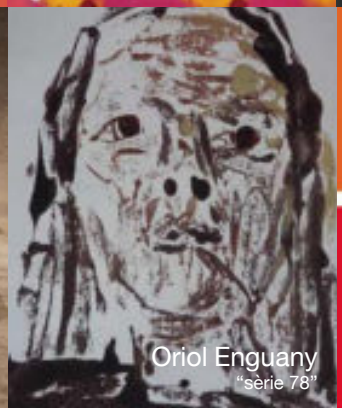
Oriol Enguany
"serie 78"

Victor Solanas-Díaz
"Heavy Works"

2020

Fabià Claramunt
Ramon Cornadó
Juan Gil
Josep Piqué
Joan Ill
XXVIII Premi TELAX

Fabià Claramunt

GENER 2020

XXVII
PREMI TELAX
premi pintura

"A punt de"

Ramon Cornadó

FEBRER 2020

XXVII
PREMI TELAX
premi fotografia

Juan Gil Segovia

OCTUBRE 2020

XXVII
PREMI TELAX
premi

"Territorios cruzados"

Josep Piqué

MARÇ 2020

"Plural"

Joan III

NOBEMBRE 2020

"DISSEMINAT 35. Essències"

XXVIII Premi TELAX

Jurat

Aureli Ruiz
Artista Visual i Comisari Independent

Cristina Pinyol
Dissenyadora i interiorista

Aleix Antillach
Director del Convent de les Arts d' Alcover i artista

Antoni Pinyol
Director de la Galeria

Rafel Arasa / Secretari

Juan Gil
"Travesía Sonora"
premi

Marta Castro
"Lindes I"
accèssit

Saloua Bougajdi
"Révérance"
accèssit

Victor Solanas
"Between Categories"
accèssit

Seleccionats

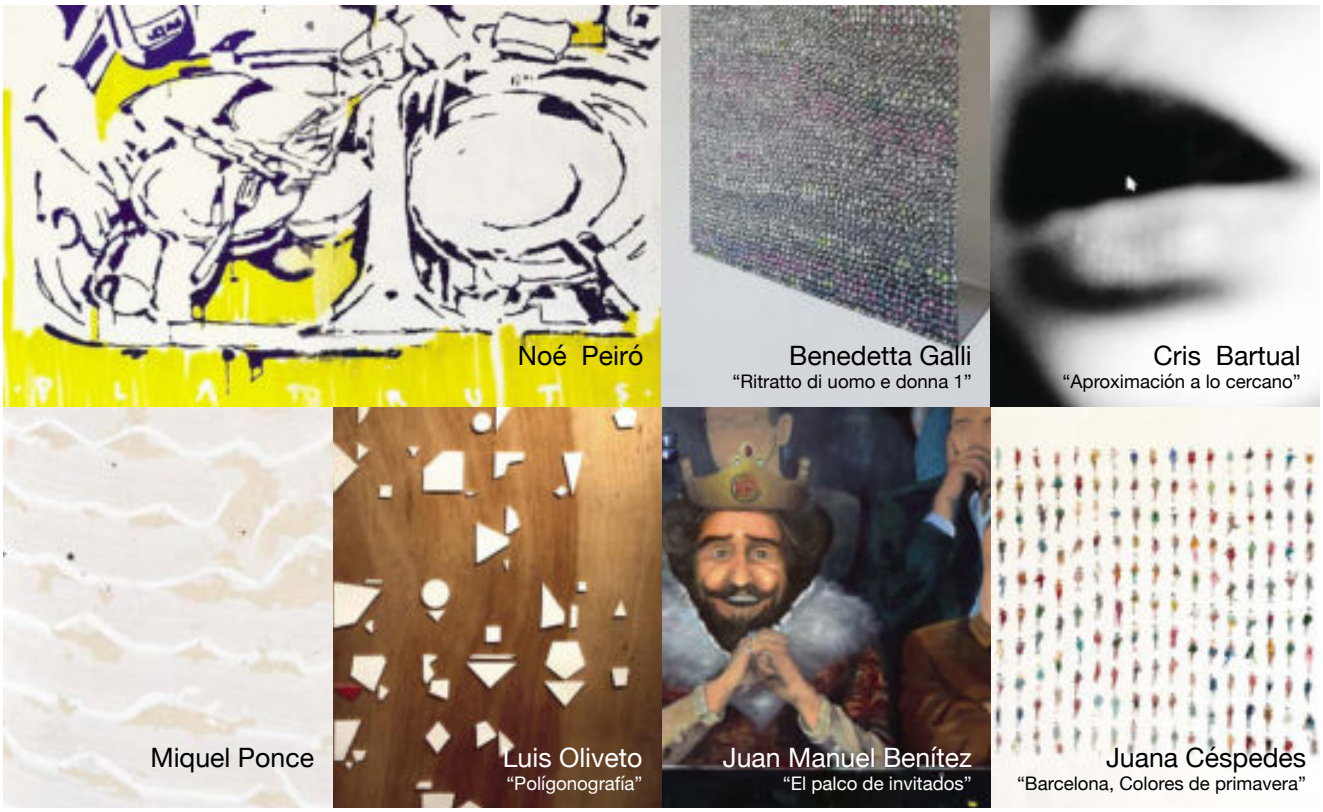

Edita
Galeria Antoni Pinyol
Carrer del Vidre, 11
43201 Reus, Tarragona
Tel. +34 977 341 041
galeria@antonipinyol.com
www.antonipinyol.com

Maquetació
Cristina Pinyol Blasi

Fotografíes
Galeria Antoni Pinyol

Impressió
Indugraf Offset

Dipòsit Legal
T 827-2020

Aquest llibre és el vol. III que recull la tercera part de la nostra història, de l'any 2013 al 2020. Ens sentim plenament satisfets d'haver estat impulsors d'aquesta iniciativa cultural que tot just ara fa 30 anys i que es consolida dia rere dia. Esperem continuar per aquest mateix camí amb més entusiasme que mai oferint des de la nostra galeria un espai obert a la creativitat, obert a l'art contemporani i avantguardista

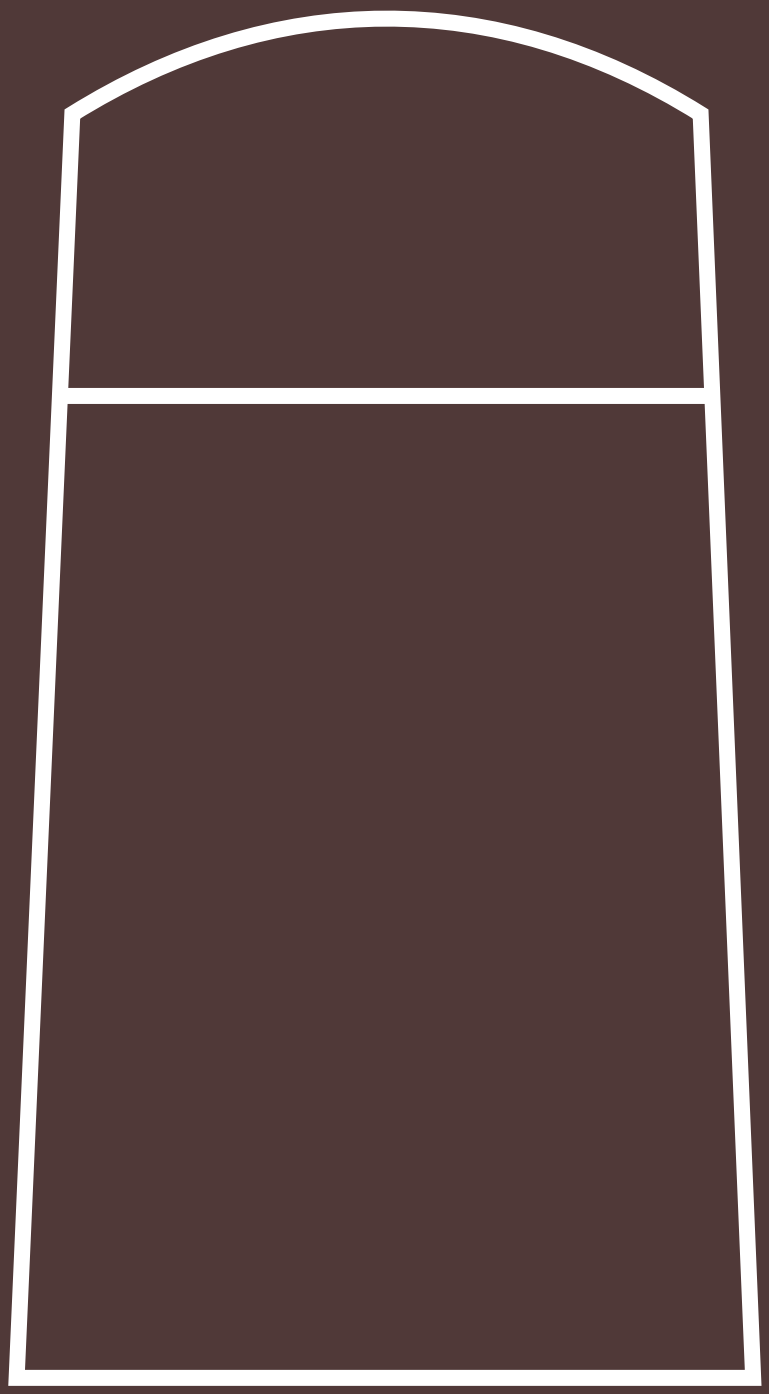

GALERIA**ANTONI**PINYOL

30 anys d'art contemporani i avantguardista

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Empreses Culturals